

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **xxx**

zastoupena JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Slezská 36,
Praha 2,

proti

žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí
Hrdinů 1634/3, Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.9.2017, č.j. MV-68693-4/SO-2014,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 4. 2014, čj. OAM-16363-17/DP-2013. Ve správním řízení byla pravomocně žádost žalobkyně o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle ust. § 42b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pobytu“).

Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu, domáhala se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu

řízení. V žalobě uvedla velice obecně, že rozhodnutí je nezákonné ve smyslu základních zásad správního řízení (souladu se zákony a předpisy, šetření zájmů, soulad s veřejným zájmem). Blíže tyto obecné odkazy a citace právních předpisů nerozvádí. Konkrétněji uvádí, že v řízení měl být akceptován výpis z bankovního účtu, jímž řádně doložila příjmy a výdaje i společně posuzovaných osob. Dále uvádí, že rozhodnutí je nepřiměřeným zásahem do jejího soukromého a rodinného života, neboť na území pobývá téměř deset let, je zde její manžel, který tu žije nepřetržitě od roku 2013, a nezletilý syn ročník narození Pokud se bude muset vrátit do domovské vlasti, tam panuje katastrofální situace, bude muset opustit manžela a dítě, návrat dítěte na Ukrajinu je vyloučen s ohledem na ozbrojený konflikt na Ukrajině, na území zde má vytvořeny vztahy.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve vztahu k žalobním bodům uvedeno, že žalobkyně pobývá na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 18. 9. 2012 do 14. 4. 2013, v průběhu řízení bylo zjištěno, že žalobkyně je posuzována společně s manželem a nezletilým synem, s ohledem na zákon č. 110/2006 Sb. činila částka existenčního minima částku xxxx Kč. Žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad žádosti, konkrétně k doložení dokladu prokazující příjem, žalobkyně doložila mimořádný výpis obrátů zaúčtovaných na sporožirovém účtu za období květen 2012 – květen 2013, dále si správní orgán obstaral povolení k zaměstnání. Vzhledem k tomu, že žalobkyně pobývala na území na základě povolení za účelem zaměstnání, nemohl správní orgán akceptovat výpis z bankovního účtu, neboť ten je možné předložit pouze tehdy, pokud nelze prokázat příjmy cizince jiným způsobem. Žalobkyně byla opakovaně vyzvána, aby prokázal příjem a byla poučena o nemožnosti akceptovat výpis z bankovního účtu a poučena o prokázání potvrzení zaměstnavatele o výdělku a pracovní smlouvě, a dalších podkladů. Žalobkyně doložila nájemní smlouvu, platební výměr daně z příjmu svého manžela, a potvrzení o vyplacených dávkách nemocenského pojištění od 1. 4. 2013 do 1. 7. 2013. Ministerstvo v prvostupňovém správním rozhodnutí vyšlo ze zjištění, že příjem žalobkyně činí xxxxx Kč (částka se skládá z dávek nemocenského pojištění za období od 1. 4. 2013 do 1. 7. 2013) a čistého příjmu manžela, žalobkyně nedoložila však potvrzení od příjmu od zaměstnavatele.

Dále je uvedeno, že žalobkyně byla opakovaně upozorněna, že musí doložit potvrzení od zaměstnavatele, což neučinila, přičemž není možné akceptovat výpis z bankovního účtu, neboť ten je možné předložit pouze v případě, že nelze příjem cizince prokázat jiným způsobem. Ohledně posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do života žalobkyně je uvedeno, že žalovaný připouští, že na území žije manžel žalobkyně na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu manažer – účast v právnické osobě a žije zde nezletilý syn žalobkyně, který se na území narodil a v současné době žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, je zřejmé, že rozhodnutí může mít dopad do rodinného života. Žalovaný má však za prokázané, že podle tiskopisu žádosti žalobkyně o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu pobývá na Ukrajině její dcera, matka a sourozenec, je tak možné předpokládat, že její vazby v domovském státě nejsou nijak přerušeny, přičemž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, čj. 5 Azs 46/2008-71.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

V posuzované věci soud nejprve k velice obecné části žaloby, kde žalobkyně pouze slovně vyjmenovává některé základní zásady správního řízení, uvádí, že k takové argumentaci se nemůže vyjadřovat, neboť dost dobře není k čemu. Obecné zásady správního řízení jsou součástí našeho právního řádu, o tom není žádného sporu, ale není vůbec patrné, proč a jakým způsobem by tyto zásady v případě žalobkyně byly porušeny. S ohledem na tuto vysokou obecnost není možné k této části žaloby zaujmout konkrétnější stanovisko.

Ohledně konkrétního žalobního bodu týkající se výpisu z účtu žalobkyně soud uvádí, že ten v daném případě ohledně prokázání příjmu žalobkyně nepostačuje, neboť žalobkyně zde pobývala na základě povolení k pobytu za účelem zaměstnání u konkrétního zaměstnavatele, od něhož žádné potvrzení příjmu nedoložila z titulu svého zaměstnání. Výpis z banky, který předložila, na příjmové straně obsahuje položky úhrady z jiné banky od jiného subjektu, než pro nějž měla na území vydání příslušné veřejnoprávní povolení, částky se mění, není z nich patrné, co bylo právním důvodem jejich výplaty. Za tohoto stavu tento bankovní výpis nemůže prokázat příjem žalobkyně, neboť není patrné, o jaké částky přijaté na účet se jedná a jaký vlastně měla žalobkyně příjem ze zaměstnání od zaměstnavatele, pro nějž měla vydáno povolení k zaměstnání. Je tak nutné vycházet z toho, že žalobkyně od tohoto zaměstnavatele žádný příjem nedoložila, což je ovšem podstatná skutečnost při zjišťování jejího příjmu s ohledem na charakter dlouhodobého pobytu, kterým žalobkyně na území disponuje (zaměstnání).

Ani druhý žalobní bod ohledně neposouzení nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do rodinného života soud nepovažuje za důvodný. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, že žalovaný tuto skutečnost posoudil s ohledem na původ žalobkyně (Ukrajina), jejího manžela i nezletilého syna, včetně doby jejího pobytu na území, tato zjištění posoudil, avšak dospěl k závěru, že i přes ně dopad rozhodnutí nebude nepřiměřený, neboť žalobkyně na Ukrajině rodinné vazby ještě má. Podle názoru soudu tak skutečnosti, které žalobkyně v žalobě namítá, hodnoceny byly, a není tak možné uvádět, že tento dopad hodnocen nebyl. Soud uvádí, že hodnocení žalovaného podle jeho názoru nevybočuje z mezí správního uvážení, když ten všechny tyto skutečnosti hodnotil, nedospěl však k závěru, že by bránily vydání rozhodnutí z hlediska nepřiměřenosti dopadu. Soud uvádí, že zákon zakazuje nepřiměřený dopad rozhodnutí do rodinného života cizince. Je pochopitelné, že každé negativní rozhodnutí o pobytovém režimu nějaký dopad do života mít bude, je však nutné hodnotit jeho přiměřenost, resp. nepřiměřenost. Skutečnost, že žalobkyně na Ukrajině má další možné rodinné zázemí a může se tam vrátit, stejně jako (byť přímo nevyslovený) závěr opírající se o rozsudek Nejvyššího správního soudu o možnosti řešit pobytový režim jiným způsobem, podle názoru soudu svědčí závěru o přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve vztahu k tomu, že žalobkyně v řízení nesplnila základní procesní povinnost, tedy prokázat svůj příjem na území. Pokud žalobkyně velmi

obecně v žalobě poukazovala na ozbrojený konflikt na Ukrajině, pak soud uvádí, že tato část žalobního bodu je velmi obecná, žalobkyně nijak nekonkretizovala, proč by se jí tento konflikt měl přímo týkat. Proto se soud nemůže konkrétněji k této části žalobního bodu vyjadřovat.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. listopadu 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu